

KONKURSLOVSUDVALGET

Den 4. marts 1969.

Ved skrivelse af 24. februar 1969 (j.nr. L.A.1968.40002-8) har justitsministeriet anmodet konkurslovsudvalget om en udtalelse om et i skrivelse af 19. februar 1969 fra Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark fremsat forslag om i forbindelse med den foreslåede afskaffelse af privilegiet for skatter og afgifter at ændre bestemmelsen i konkurslovens § 23.

I gældende ret findes to frister for bortfald af udlæg: dels i konkurslovens § 23, stk. 1, en 8 ugers regel, der kræver både insolvens og ond tro, og som derfor ikke er særlig egnet, når det drejer sig om udpantning for skatter og afgifter, dels i § 23, stk. 2, jfr. lov nr. 30 af 20. marts 1901 § 2 og lov nr. 68 af 12. april 1927 § 1, en regel, hvorefter udlæg inden for de sidste 3 uger ubetinget bortfalder. I § 103 i udkastet til lov om gældsordning 1941 foresloges en regel svarende til den sidstnævnte, men med en frist af 8 uger, og således at udlæg og udpantning ligestilledes, jfr. bemærkningerne i den blå betænkning side 216. Konkurslovsudvalget har ud fra samme betragtninger tidligere i samarbejde med de andre nordiske udvalg udarbejdet udkast til regler om omstødelse, der i § 10 indeholder bestemmelser, der ligestiller udlæg og udpantning. Udkastet vedlægges til orientering.

Da forslaget om nye regler for afkræftelse af udlæg og udpantning har en nær logisk forbindelse med forslaget til de andre afkræftelsesbestemmelser, kan de ikke uden videre sættes i kraft nu. Konkurslovsudvalget kan imidlertid anbefale, at der af de i Handels- og Kontorfunktionærernes For-

bund i Danmarks skrivelse anførte grunde allerede nu gennemføres en begrænsning i adgangen til udpantning umiddelbart inden en konkurs.

Det enkleste ville da være i konkurslovens § 23, stk. 2, at ligestille udpantning med udlæg. Såfremt man måtte mene, at fristen 3 uger er lovlig kort, kunne denne gøres noget længere. Såfremt den forlænges til 8 uger, vil § 23, stk. 1, være overflødig ved siden af stk. 2.

Man skal imidlertid henlede opmærksomheden på, at den i forhold til gældende ret foreslåede udvidelse af det afkræfteliges område til også at omfatte udpantning for uden skatter og afgifter vil ramme også underholdsbidrag, og at en forlængelse af fristen for afkræftelse vil medføre en yderligere forringelse af beskyttelsen af disse bidrag. Udvalget har i udkastets § 10, stk. 3, foreslået en regel, der tilsigter at begrænse de uheldige virkninger, som en objektivisering af reglen og en forlængelse af fristen ville medføre, hvorimod man ikke har fundet anledning til at foreslå, at der gives krav på underholdsbidrag samme fortrinsberettigede stilling som lønkrav, jfr. betænkning om konkursordenen side 28. Der rejser sig også et spørgsmål om anmeldelsesret for de med udlæggets eller udpantningens foretagelse forbundne udgifter, jfr. udkast til lov om gældsordning § 103, stk. 2.

Det synes derfor teknisk enklest, indtil man kan gennemføre en ændring af hele konkurslovens afsnit om afkræftelse (omstødelse), at nøjes med den ovenfor nævnte ændring af konkurslovens § 23, stk. 2.

P. u. v.

Hans Topsøe Jensen.

Justitsministeriet.